

LEARNING TOXICOLOGY
THROUGH OPEN EDUCATIONAL

ЗАКОНОДАТЕЛНИ СЪОТВЕТСТВИЯ

Cristina SALCĂ ROTARU, Camelia DRĂGHICI

Transilvania University of Braşov

rotaruc@unitbv.ro, c.draghici@unitbv.ro

Както е посочено в Раздел 1 за УСТАНОВЯВАНЕ НА ОБЩО И СПЕЦИФИЧНО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА ТОКСИЧНИ ЗАМЪРСИТЕЛИ регулирането на токсични замърсители и не само не може да се ограничи до нормативни актове, чиято основна цел е регулирането на техния правен режим, тъй като замърсяването е основно ефектът от човешките, антропогенни дейности (индивидуални или индустриални). Поради това е необходимо да се регулират конкретно в рамките на регулаторни актове, чиято основна област е правният статус на тази дейност и специфичните изисквания за замърсителите. Смятаме, че тези регламенти са "законодателни корелации", те допълват общата законодателна рамка, като детайлизират задълженията, включително изключенията, свързващи областите. Също така се обмислят законодателни корелации и проследяването на промените, дължащи се на отмяна или изменения на някои свързани нормативни актове или които формират основата за установяване на задължения в проучваната област.

Нормативните актове, съдържащи се в това звено, са представени накратко и не се възползват от препратки към конкретни връзки, като ролята на това звено е да улесни разбирането на сложността на законодателството и да отвори прозорци за онези студенти, които искат да задълбочат полето.

1. ЗАКОНОДАТЕЛНИ СЪОТВЕТСТВИЯ ЗА ГАЗОВИТЕ ЗАМЪРСИТЕЛИ

Корелациите в тази област се отнасят до представянето на нормативни актове, които се отнасят до други регулаторни области, но оказват влияние върху намаляването на атмосферното замърсяване с газообразни замърсители.

1. *Регламент (ЕО) № 715/2007* на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 г. относно типовото одобрение на моторни превозни средства по отношение на емисиите от леки пътнически и търговски превозни средства

(Евро 5 и Евро 6) и относно достъпа до тях за ремонт и поддръжка на превозни средства.

Този нормативен акт установява:

- общи технически изисквания за типовото одобрение на моторни превозни средства от категории M1, M2, N1 и N2, определени в приложение II към *Директива 70/156 / ЕИО*, както и резервни части, като резервни устройства за контрол на замърсяването по отношение на техните емисии,
- пределни стойности на емисиите за Евро 5 и Евро 6 по отношение на масата на въглеродния окис, масата на общите въглеводороди, масата на неметановите въглеводороди, масата на азотните оксиди, комбинираната маса на въглеводородите и азотните оксиди, масата на праховите частици (PM) ,
- пределно допустими стойности на емисиите за емисиите на въглероден оксид и въглеводородна ауспуха след изпитване за студен старт.

2. Директива 94/63 / ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 1994 г. относно контрола на емисиите на летливи органични съединения (ЛОС) в резултат на съхраняването на бензини и тяхното разпределение от терминали до бензиностанции, които възникнаха в резултат на:

- необходимостта от намаляване на емисиите на парникови газове по време на операциите по зареждане с гориво в бензиностанциите, които през 1993 г. възлизат на около 200 000 тона годишно.
- фактът, че емисиите на ЛОС от мрежата за съхранение и дистрибуция на гориво са около 500000 тона годишно или около 5% от общите емисии на човешки летливи органични съединения в Общността и че тези емисии са значителен принос за замърсяването на въздуха , особено в градските райони;

Настоящата директива установява средната концентрация на изпарения, отделяни от извличането на пари - единица, пригодена за постигане на разреждане по време на процеса и която не трябва да надвишава 35 g / Nm³ на час.

3. Директива 2004/42 / ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно ограничаването на емисиите на летливи органични съединения, дължащи се на употребата на органични разтворители в някои бои и лакове и продукти за преобоядисване на превозни средства, която установява максимален VOC пределно допустими стойности за съдържание на бои и лакове, максимални допустими стойности на съдържанието на VOC за продуктите за преобоядисване на превозни средства

4. Директива 2009/31 / ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно съхранението на въглероден диоксид в геоложки обекти и за изменение на **Директива 85/337 / ЕИО** на Съвета, на **Директиви 2000/60 / ЕО, 2001 / 80 / ЕО, 2004/35 / ЕО, 2006/12 / ЕО, 2008/1 / ЕО** и **Регламент (ЕО) № 1013/2006.**

Целта на безопасното за околната среда геоложко съхранение на CO₂ е постоянното задържане на CO₂ по такъв начин, че да се предотврати и, когато това е невъзможно, да се елиминират, доколкото е възможно, отрицателните въздействия и всеки риск за околната среда и човешкото здраве.

5. Комисията делегира **Регламент (ЕС) № 2017/655** от 19 декември 2016 г., допълващ **Регламент (ЕС) № 2016/1628** на Европейския парламент и на Съвета относно мониторинга на емисиите на газообразни замърсители от двигатели с вътрешно горене, които вече са завършени с **Регламент (ЕС) 2017/655** на Комисията.

2. ЗАКОНОДАТЕЛНИ СЪОТВЕТСТВИЯ ЗА ТЕЖКИТЕ МЕТАЛИ ВЪВ ВЪЗДУХА

Корелациите в тази област се отнасят до:

- правото на информация на държавите и гражданите относно качеството на околната среда, както като регулиране на ЕС, така и като международно регулиране, и

- връзките, които могат да бъдат направени за намаляване на емисиите на тежки метали във въздуха чрез регулиране на съдържанието на такива замърсители в продуктите.

1.1.1. Право на информация

Защитата на въздуха предполага съвместно усилие на държавите, затова е необходима комуникация и взаимен обмен на информация. Те се реализират въз основа на *Решение за изпълнение на Комисията №. 850/2011 на Комисията от 12 декември 2011 година за определяне на правила за директиви 2004/107 / ЕО и 2008/50 / ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на взаимния обмен на информация и докладване относно качеството на атмосферния въздух.*

Редица ограничения на емисиите се регулират само като праг, от който трябва да се направи специален отчет за страната в специализиран европейски регистър. Регламент (ЕО) № 166/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 януари 2006 г. за създаване на европейски регистър за изпускането и преноса на замърсители и за изменение на директиви 91/689 / ЕИО и 96/61 / ЕО на Съвета е единният максимум пределно допустими стойности на емисиите за определени замърсители във въздуха, водата и почвата в зависимост от вида дейност, за която е задължително да се докладва на Европейския регистър на емисиите и преноса на замърсители (ЕПТР). Този интегриран и съгласуван ЕПТР е надеждна база данни за обществеността, индустрията, учени, застрахователни компании, местни власти, неправителствени организации и други лица, вземащи решения, за по-нататъшни сравнения и решения по екологични въпроси. Накратко:

- регистърът съдържа информация за емисиите на замърсители във въздуха, водата и почвата, както и прехвърлянето на замърсители в отпадъчни води и отпадъци извън площадката;
- Съобщенията се съобщават, когато нивото на емисиите надвишава определен праг и произхожда от една от 65-те дейности, изброени в приложение I. Повечето от тези дейности също се регулират съгласно директивата 75 от 2010 и включват по-специално предприятията, обхванати от следните сектори: производство на енергия, минерална промишленост, химическа промишленост, управление на отпадъците и отпадъчните води, производство и преработка на хартия и дървесина;
- регистърът обхваща 91 замърсители, изброени в приложение II, включително парникови газове, други газове, тежки метали, пестициди, хлорирани органични вещества и други неорганични вещества;
- регистърът също така предоставя известна информация за замърсяването от дифузни източници.

Издаването на този регистър е резултат от прилагането на Решение 2006/61 на Съвета от 2 декември 2005 г. за сключване от името на Европейската общност на Протокол на ИКЕ на ООН за регистрите за изпускане и пренос на замърсители и е връзката на законодателството на ЕС с международно право.

1.1.2. Замърсители в продуктите

Намаляването на замърсяването съгласно принципа на превенция може да бъде направено при източника, така че редица нормативни актове регулират граници и / или забрани за наличието на тежки метали в определени продукти.

Пример за това е *Директива 98/70 / ЕО* на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 1998 г. относно качеството на бензина и дизеловите горива, която предвижда в *Приложение I за екологичните спецификации за горивата* на пазара,

които да се използват за превозни средства, - двигатели с принудително запалване
съдържание на олово 0,005 g / l.

Това ограничение е в съответствие с разпоредбите на приложение IX към
Регламент (ЕС) № 582/2011 на Комисията от 25 май 2011 г. за изпълнение и
изменение на Регламент (ЕО) № 595/2009 на Европейския парламент и на Съвета
по отношение на емисиите от (Евро VI) и за изменение на приложения I и III към
Директива 2007/46 / ЕО на Европейския парламент и на Съвета.

1.2. Законови съотношения за тежки метали във водата

Съотношенията в тази област надхвърлят тежките метали и пълната защита на
водата чрез:

- рисковете, които лекарствените продукти представляват за околната среда и
околната среда
- оценка и мониторинг на качеството на водите за къпане.

За рисковете, свързани с лекарствените продукти за околната среда, трябва да се
направи позоваване на Решение 2015/495 на Комисията за изпълнение от 20 март
2015 г. за създаване на списък за наблюдение на вещества за мониторинг в целия
Съюз в областта на политиката за водите съгласно Директива 2008 // 105 / ЕО на
Европейския парламент и на Съвета.

В член 8в относно специалните разпоредби за фармацевтичните вещества,
съдържащ се в Директива 105 от 2008 г., се посочва, че съгласно член 16,
параграф 9 от Директива 2000/60 / ЕО и при необходимост въз основа на
резултатите от нейното проучване за рисковете, лекарствените продукти за
околната среда и други проучвания и съответните доклади Комисията, доколкото
е възможно до две години, считано от 13 септември 2013 г., разработва
стратегически подход към замърсяването на водите с фармацевтични продукти.

Този стратегически подход, когато е уместно, включва предложения, които в необходимата степен дават възможност за по-ефективно отчитане на въздействието на лекарствата върху околната среда в процедурата за пускане на лекарствени продукти на пазара.

В рамките на този стратегически подход Комисията, доколкото е уместно, до 14 септември 2017 г. предлага мерки, които да бъдат предприети на равнището на Съюза и / или на държавите-членки, по целесъобразност, с цел да се отговори на възможното въздействие върху околната среда на фармацевтичните вещества, в член 8б, параграф 1, с цел да се намалят заустванията, емисиите и загубите на такива вещества във водната среда, като се вземат предвид нуждите на общественото здраве и рентабилността на предложените мерки.

На 14 септември 2017 г. следва да бъде представен първи надзорен списък, съдържащ до 10 вещества или групи вещества, като за всяко вещество се посочват матриците за мониторинг и възможните методи за анализ, които не водят до прекомерни разходи. В първия списък за наблюдение ще бъдат включени: диклофенак (CAS 15307-79-6), 17-бета-естрадиол (E2) (CAS 50-28-2) и 17-алфа-етинилестрадиол (CAS 57- 63-6).

Важно е, въпреки че фармацевтичните разпоредби включват спецификации за наличието на тежки метали в наркотиците, но се разглеждат като отрицателни последици за човешкото здраве, настоящият подход също ще доведе до преминаване към замърсяване на околната среда.

Separate regulation is Directive 2006/7 / EC of the European Parliament and of the Council of 15 February 2006 concerning the management of bathing water quality and repealing Directive 76/160 / EEC, which requires Member States to assess and monitor the quality of bathing water, ie any element of surface water where the competent

authority predicts a large number of people to bathe and has not imposed a permanent ban or issued a permanent recommendation against bathing.

1.3. Законодателни съответствия за тежки метали в почвите

Корелациите в тази област се правят с международни и европейски регламенти относно отпадъците, които са опасни от съдържанието на тежки метали. Проблемът с отпадъците става трансграничен в резултат на транспортирането им до територията на други държави за обезвреждане.

Базелската конвенция от 22 март 1989 г. относно контрола върху трансграничното движение на опасни отпадъци и тяхното обезвреждане, към която Общността е част от 1994 г., беше въведена с приемането на Регламент (ЕИО) № 259/93 на Съвета, който установи правила за намаляване и контрол на гореспоменатите пратки. Регламентите са разработени, *inter alia*, за да направят съществуващата система на Общността за надзор и контрол на движението на отпадъците в съответствие с изискванията на Базелската конвенция. Въпреки това реалността наложи подходяща законодателна рамка на нови екологични предизвикателства, така че Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно превоза на отпадъци да отмени Регламент 259/93. В този регламент се взема предвид по-строга процедура за прехвърляне на отпадъци, включително и на опасни отпадъци.

Важен принцип на управлението на отпадъците изисква в случаите, когато отпадъците не могат да бъдат избегнати, те следва да бъдат повторно използвани или оползотворени, за да се използват материали или енергия. В тази връзка *Директива 2006/66 / ЕО относно батерии и акумулатори и отпадъци от батерии и акумулатори и за отмяна на Директива 91/157 / ЕИО:*

- забранява пускането на пазара:

а) всички батерии или акумулатори, вградени или не в уреди, които съдържат тегловно повече от 0,0005% живак; забраната, посочена в параграф 1, буква а), не се прилага за клетъчни бутони с живачно съдържание, повече от 2% от теглото до 1 октомври 2015 г.;

б) преносими батерии или акумулатори, включително тези, включени в уредите, които съдържат повече от 0,002% кадмий по тегло.

- изисква от държавите-членки да постигнат следните минимални нива на събираемост:

а) 25% до 26 септември 2012 г.;

б) 45% до 26 септември 2016 г.

- изисква процесът на рециклиране да бъде постигнат със следните минимални нива на ефективност на рециклиране:

а) рециклиране на средно 65% от оловно-киселинните батерии и акумулатори, включително рециклиране на съдържанието на олово в най-висока степен, което е технически осъществимо, като се избягват прекомерни разходи;

б) рециклиране на средно 75% от никел-кадмиевите батерии и акумулатори, включително рециклиране на съдържанието на кадмий до възможно най-висока степен, което е технически осъществимо, като се избягват прекомерни разходи и

в) рециклиране на средно 50% от другите отпадъци от батерии и акумулатори.

Въпреки това, в съответствие с Договора, държавите-членки могат да се разпореждат със събрани преносими батерии или акумулатори, съдържащи кадмий, живак или олово, в депа за отпадъци или в подземно хранилище, когато няма наличен жизнеспособен краен пазар. В съответствие с Договора, държавите-членки могат също така да унищожат събраните преносими батерии или акумулатори, съдържащи кадмий, живак или олово в депата за отпадъци или в подземното хранилище, като част от стратегия за постепенно премахване на тежките метали, която въз основа на подробна оценка на екологични, икономически и социални въздействия, показва, че тази опция за обезвреждане трябва да бъде предпочитана спрямо рециклирането.

2. ЗАКОНОДАТЕЛНИ СЪОТВЕТСТВИЯ ЗА УСТОЙЧИВИ ОРГАНИЧНИ ЗАМЪРСИТЕЛИ

Законодателните корелации в тази област се отнасят до:

- проследяване на законодателните промени в ЕС в резултат на променящите се международни правила, определени в раздел 1 (раздел А);
- законодателните връзки на Регламент 850 относно 2004 г. с дейност по внос / износ, с Регламент №. 1907/2006 относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (Регламент REACH), с *Решение за съставяне на списък на отпадъците, включително и на опасни отпадъци, и Директива IPPC 75/2010* (раздели от В до Е).

А. Допълнения към Регулация 850 от 2004

Те са резултат от промените, наложени от Конференцията на страните по Конвенцията от 1979 г. или от измененията на Стокхолмската конвенция.

За да се актуализира регулирането на трансграничното замърсяване на въздуха въз основа на Протокола от 1998 г., следва да се следват Решения за приемане на неговите промени. Последната промяна е тази, подчертана с Решение на Съвета (ЕС) 2016/769 от 21 април 2016 г. относно приемането на измененията на Протокола от 1998 г. към Конвенцията от 1979 г. за трансграничното замърсяване на въздуха на дълги разстояния по отношение на устойчивите органични замърсители.

Необходими са обаче следните пояснения:

- Европейският съюз отдава голямо значение на необходимостта от постепенно разширяване на приложенията А, Б и / или В към Конвенцията чрез включване на нови вещества, които отговарят на критериите, за да бъдат считани за устойчиви органични замърсители (POP), като се вземе под внимание принципът на

предпазливостта за да се постигне целта на Конвенцията и ангажиментът за свеждане до минимум на вредните въздействия на химичните вещества до 2020 г., поети от правителствата на Световната среща на върха за устойчиво развитие, проведена в Йоханесбург през 2002 г. ;

- съгласно член 22 от Конвенцията Конференцията на страните ("COP") може да приема решения за изменение на приложения А, Б и / или В към Конвенцията. Тези решения влизат в сила една година след датата на уведомяване на депозитаря на конвенцията за изменение, но не и на страните по конвенцията, които не желаят да прилагат изменението;

- в случая на държава-членка на ЕС, която е страна по конвенцията, тя също така не се придържа към някоя от по-късните си изменения, но на която ЕС е приел решението за изпълнение с обвързваща сила на акта за приемане на изменението. е наложително тази държава да зачита промяната, която не е приета индивидуално.

Съгласно горния пример решенията за приемане на промените трябва да бъдат проследявани.

В. Регулация (EU) No 649/2012 на Европейския парламент и Съвета относно експорта и импорта на опасни химикали

Не се изнасят химикали и изделия, чиято употреба в Съюза е забранена за опазване на човешкото здраве или околната среда, както са изброени в приложение V. Връзката с тази област се обяснява с факта, че Приложение V Химикали и предмети, обект на забраната за износ в част А посочва редица 18 устойчиви органични замърсители, изброени в приложения А и Б към Стокхолмската конвенция.

С. Регулация No. 1907/2006

Регламентът REACH установява разпоредби относно веществата и смесите, които трябва да се прилагат за производството, пускането на пазара или употребата на такива вещества самостоятелно, в смеси или в изделия, както и при пускането на пазара на смеси. Това е много сложен регламент, който се основава на принципа, че производителите, вносителите и потребителите надолу по веригата (производственият процес) трябва да гарантират, че произвеждат, пускат на пазара или използват вещества, които нямат неблагоприятни здравни последици за човека или околната среда.

D. Решение 2014/955 / EU от 18 Декември 2014, допълващо Решение 2000/532 / ЕС по установяване на списък от отпадъци съгласно Директива 2008/98 / ЕС на Европейския парламент и на Съвета на Европа

Споменахме, че отпадъците, съдържащи устойчиви органични замърсители, са част от категорията на опасните отпадъци. Класификацията на отпадък като опасен от гледна точка на отпадъците, към който могат да се отнесат съответните кодове на опасни и неопасни отпадъци, се прилага следното: отпадъци, съдържащи полихлорирани дибензо-р-диоксини и полихлорирани дибензофурани (PCDD / PCDFs), DDT [(Включително линдан) диелдрин, ендрин, хептахлор, хексахлорбензен, хлордекон, алдрин, пентахлорбензен, мирекс, токсафен, хексабромдифенил и / или ПХБ, които надвишават границите на концентрация, посочени в приложение IV към Регламент (ЕО) № 850/2004 на Европейския парламент и на Съвета, се класифицират като опасни отпадъци.

E. Решение 2010/75/UE

Когато непреднамерено могат да възникват УОЗ в някои промишлени дейности, тези дейности попадат в приложното поле на регламентите за промишлените

емисии, които изискват прилагането на определени мерки за управление на емисиите.

3. ЗАКОНОВИ СЪОТВЕТСТВИЯ ЗА ПЕСТИЦИДИ

Законодателните корелации в тази област се отнасят до:

- тълкуване на позовавания на отменен нормативен акт (раздел А);
- позоваване на правилата за контрол (раздел В);
- необходимостта от създаване на системи за първоначално и последващо обучение и сертифициране (раздел С);
- прилагане на Ротердамската конвенция (раздел Д);
- други документи (раздел Е).

А. Тълкуване на позовавания на отменен нормативен акт

Регламент (ЕО) № 396/2005 на Съвета, който също изменя Директива 91/414 / ЕИО, следва да бъде докладван от Регламент (ЕО) №. 1107/2009 относно пускането на пазара на продукти за растителна защита, тъй като последният е отменил Директива 91/414 / ЕИО.

Националните регламенти, транспониращи Директиви 86/362 / ЕИО, 86/363 / ЕИО и 90/642 / ЕИО с всички техни изменения, вече не трябва да се прилагат, тъй като са отменени от Регламент (ЕО) 396/2005 на ниво държави- Членки, разпоредбите на директивата трябва да бъдат изцяло спазени, а не транспонирането на отменения основен акт (директива).

В. Позоваване на разпоредбите за контрол

Въпреки че трябва да бъде просто, разглеждането на промените в *Регламент (ЕО) № 2016/662* на Комисията от 1 април 2016 г. относно координираната

многогодишна програма за контрол на Съюза за 2017, 2018 и 2019, за да се гарантира спазването на максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди и оценяваме експозицията на потребителите на остатъци от пестициди във и върху храни от растителен и животински произход, считаме, че е отменена с *Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/660* на Комисията от 6 април 2017 г. относно координирана многогодишна програма за контрол на Съюза за 2018 г., 2019 и 2020 г., за да се гарантира спазването на максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди и да се оцени експозицията на потребителите на остатъци от пестициди във и върху храни от растителен и животински произход. Тъй като регулаторният акт за отмяна се отнася до контрола за годините 2018 и 2019, считаме, че той все още е приложим за проверките за 2017 г.

Друг важен нормативен акт е *Директива 2002/63 / ЕО на Комисията от 11 юли 2002 г. за установяване на общностни методи за вземане на проби за официалния контрол на остатъци от пестициди във и върху продукти от растителен и животински произход* и за отмяна на *Директива 79/700 / ЕИО*, която хармонизира методите за вземане на проби на продукти от растителен или животински произход с цел определяне на нивото на остатъчните вещества от пестициди.

Представените разпоредби могат да бъдат интегрирани с тези в областта:

- здравето и безопасността на работното място за предотвратяване на рисковете, свързани с експозицията на работниците на тези продукти,
- контрол на спазването на екологичните изисквания на оборудването за прилагане на пестициди.

С. Необходимост за създаване и сертифициране на базови и последващи системи за обучение

Системите за първоначално и допълнително обучение са приложими за дистрибуторите, консултантите и професионалните потребители на пестициди. Системите за сертифициране имат за цел да регистрират тези системи за обучение, така че онези, които използват или ще използват пестициди, да са напълно осведомени за потенциалните рискове за човешкото здраве и околната среда и за подходящите мерки за възможно най-намаляване на тези рискове.

За непрофесионални потребители, които като цяло нямат същото ниво на образование и обучение в тази област, се счита, че на тези, които са получили първоначално и допълнително обучение, включително сертифициране, следва да се дадат препоръки, по-специално относно безопасното боравене и съхранение на пестициди, както и при изхвърлянето на опаковката.

D. Приложение на Rotterdam Convention

Ротердамската конвенция относно процедурата за предварително обосновано съгласие за международна търговия с определени опасни химикали и опасни пестициди беше одобрена / ратифицирана от ЕС с Решение 2006/730 / ЕО на Съвета. С Регламент (ЕС) № 649/2012 на Европейския парламент и на Съвета се прилага Ротердамската конвенция на равнището на Съюза. Регламентът също така прилага изискването на Стокхолмската конвенция за устойчивите органични замърсители, тъй като забранява износа на химикали, идентифицирани като устойчиви органични замърсители в Конвенцията, освен ако не са предвидени специални изключения в Стокхолмската конвенция.

Целта на Ротердамската конвенция относно процедурата за предварително обосновано съгласие (PIC) за някои опасни химикали и пестициди в международната търговия е да насърчи споделената отговорност и усилията за сътрудничество между страните в международната търговия с опасни химични вещества с цел опазване на човешкото здраве и околната среда от потенциални

вреди и да допринесе за тяхната екологосъобразна употреба. Тя е разработена въз основа на опита, придобит при прилагането на Лондонските насоки за обмен на информация за химичните вещества в международната търговия на Програмата на ООН за околната среда (UNEP), изменена през 1989 г., и Международния кодекс за поведение при разпространението и употребата на пестициди, изменена през 1990 г., на Организацията по прехрана и земеделие (ФАО). Тези инструменти предвиждаха доброволна PIC процедура.

Е. Други документи

Сред документите, които не са задължителни, а от важността на темата, могат да бъдат споменати:

а. Съобщение на Комисията до Европейския парламент и Съвета относно веществата, нарушаващи функциите на ендокринната система, и проекти на актове на Комисията за определяне на научните критерии за тяхното създаване в контекста.

б. Резолюция на Европейския парламент от 15 ноември 2011 г. относно здравето на пчелите и предизвикателствата пред сектора на пчеларството,

° С. Препоръка на Комисията от 30 май 2008 г. относно мерките за намаляване на риска от цинков оксид, цинков сулфат и бицикнат (ортофосфат).

Заклучението, което следва да бъде запазено след обучаемите на това звено, е, че когато искат да разберат какви са изискванията за дадена област, те не трябва да се спират на строго определените в тази област разпоредби, а да се опитат да разширят търсенето и свързаните полета, както показахме за всеки замърсител.

**VNIVERSIDAD
D SALAMANCA**

CAMPUS OF INTERNATIONAL EXCELLENCE

ALMA MATER STUDIORUM
UNIVERSITA DI BOLOGNA

South-Eastern Finland
University of Applied Sciences

**Universitatea
TRANSILVANIA
din Braşov**

**UNIVERZITA
KARLOVA**

ИКИТ

<https://toxoeer.com>

Project coordinator: Ana I. Morales
Headquarters office in Salamanca.
Dept. Building, Campus Miguel de Unamuno, 37007.
Contact Phone: +34 663 056 665